

निक्षेपं स्थापयेन्नजगत्कृतः । श्रूयते हत दद्यान्म-
हिम् दक्षिणान्वितम् । कर्मभिश्च मृते दद्याद्दोषमात्रं
द्विजातये । शृङ्गिणं च हते दद्याद्दृष्यं वस्त्रसंयुतम् ।
शकटेन मृते दद्यादश्वं सोपस्करान्वितम् । भृगुपाते
मृते चैव प्रदद्याद्धान्यपर्वतम् । अग्निना निहते
दद्यादुपानहं स्वयंकृतः । दवेन निहते चैव कर्त्तव्या
सदने सभा ! शस्त्रेण निहते दद्यान्महिषीं दक्षिणा-
न्विताम् । अश्वना निहते दद्यात् सवत्सं गां पय-
स्विनीम् । विषेण च मृते दद्यान्नेदिनीं जेत-
संयुताम् । उद्ध्वनमृते चापि प्रदद्यात् पयस्विनीम् ।
मृते जलेन वरुणं हैमं दद्यात्त्रिनिष्ककम् । वृत्तं वृक्षहते
दद्यात् सौवर्णं स्वर्णसंयुतम् । अतोशारभृते लज्जं गायत्र्याः
संयतो जपेत् । याकिन्यादिमृते चैव जपेद्रुद्रं यथोचितम् ।
विद्युता निहते चैव विद्यादानं समाचरेत् । अस्त्रेण च मृते
कार्यं वेदपारायणं तथा । सञ्ज्ञास्त्रपुस्तकं दद्याद्दान-
मान्त्रिकं संस्थितम् । पातित्येन मृते कुर्यात् प्राजापत्यानि
षोडश । मृते चाणव्यरहिते कृच्छ्राणां नवतिश्चरेत् ।
निष्कत्वयमितं स्वर्णं दद्यादश्वं हयाहते । कपिना
निहते दद्यात् कपिं कनकनिर्मितम् । विस्तृचिकामृते
खादु भोजयेच्च यत् द्विजान् । तिलधेनुः प्रदातव्या
कण्ठेऽस्त्रकवले मृते । केशरोगमृते चापि अष्टौ कृच्छ्रान्
समाचरेत् । एवं कृते विधाने तु विद्याचतुर्द्वि-
देहिकम् । ततः प्रेतत्वनिर्मुक्ताः पितरन्तर्पितास्तथा ।
दद्युः पुत्रांश्च पौत्रांश्च आशुरारोग्यसम्पदः" ईक्ष० ।
भृगुभारतसंवादे रोगादिरूपकर्मविशेषविपाक उक्तो यथा-
१ स्वर्णधेनुः "वातपित्तादिभिर्दोषैर्यदुत्पन्नं प्रशम्यति । अगदेन
सुवैद्येन कर्मजं नोपशम्यति । तस्मात् कर्म परि-
त्राय प्रायश्चित्तं करोति यः । स तु दोषैर्विनिर्मुक्तो
भोगीव कञ्चुकीज्जितः । भवतोह पवित्रोऽपि मनुजो
निरुपप्लवः । निशम्य तस्य तदुवाक्यं प्रशम्य स महा-
मतिः ; कृतकर्मोपशमनं विल्लरेण महासते ! । वदस्व
मुनिशार्दूल ! नान्यो वक्ता त्वया विना । मुनिस्वाच ।
धर्माधर्मसमायुक्ता लोभमोहसमाहताः । भवन्ति
मानवाः सर्वे विष्णुमायावशुगिहताः । स्वकर्म-
वशमासाद्य पतन्ति निरये नराः । ततो जन्म समा-
साद्य व्याधिं कर्मातुरूपतः । अवाप्य परितप्यन्ति पीडा-
मानाः समन्ततः । देवद्वयविनाशेन गुरुहोहादि
कर्मभिः । क्रमात् सर्वेषु पच्यन्ते नरकेष्वपि नही-

क्यात् । महापातकिनश्चापि सर्वेषु नरकेष्वपि
आचन्द्रतारकं यावत् पीड्यन्ते विविधैर्गदैः । उप-
पातकिनश्चापि तदर्द्धमिह मानवाः । येषैः पापैस्तद-
र्द्धं कालं प्राप्य विशेषतः । अथाधःपततां पुंसा-
मधर्मः परिकीर्तितः । नरकाख्यौ महाघोरे पतनात्
पापमुच्यते । तस्मात् पापेषु दुःखानि तीव्राणि
सुबहून्यपि । तस्मात् पापं न कर्त्तव्यमात्मपीडाकरं
यतः । कर्म्मार्तुहारि नरकं भुक्ताशेषं व्रजन्ति
वै । भूमौ वृक्षलतागुल्मपशुपक्षिपुष्पादिभिः ।
प्रत्यक्षं नरकं भुक्ता साधुपत्यं प्रपद्य च । तद्व्याधि-
लक्षणं सर्वं संप्राप्य परितप्यते । पूर्वजन्मकृत
पापं व्याधिरूपेण बाधते । तस्योपशमनं कार्यं मन्त्र-
दानार्चनादिभिः । प्रायश्चित्तमहात्मा तु न कुर्यात्
कर्म किञ्चन । अनिस्तीर्यमघं नित्यं वर्द्धते द्विगुणं पुनः ।
देवद्वयं द्विजप्राप्तं ब्रह्मस्वं ब्राह्मणस्त्रियः । द्रोह
एषां न कर्त्तव्यस्त्वधोगतिभयात् सदा । स्वर्ण-
स्त्रीयो गुरोः शय्यायायी भक्ष्य भोजकः । ब्रह्महापि
च तेषां वै संसर्गो चापि पञ्चमः । गर्भपातकरः
घटः कन्यादूषी च सप्तमः । स्त्रीबालघातकश्चापि
नवमो न्यासकृत्तथा । विश्वासघातकश्चैव दशमः
परिकीर्तितः । एते दशविधा घोरान्मदन्य उपपा-
तकाः । यत् पापं ब्रह्महत्याया द्विगुणं गर्भपातने ।
प्रायश्चित्तं न तस्यास्ति देहत्यागो विधीयते । कृतदोष-
सहस्राणां योषिद्विजितपस्विनाम् । न बधो नाङ्ग-
विच्छेदो देशत्यागो विधीयते । नैते दण्ड्या
महीभर्तुर्यमस्य विषयकृताः । दण्डयन् दोषमाप्नोति
तस्माद्वाजा परित्यजेत् । यद्यपराधतो राजा शास्त्रा
भवति शास्त्रतः । न तस्य कुरुते शास्त्रं यमोनर्त्येण
शासिता । अज्ञात्वा धर्मशास्त्राणि प्रायश्चित्तं वदन्ति
ये । प्रायश्चित्तं भवेत्तेषां महापातकिनश्च ते ।
तस्मादिष्टव्यं वक्तव्यं धर्मशास्त्राहुसारतः । ये विप्राश्च-
नमन्ति नैव च गुरुं ये चाद्य कर्मोन्मिता, ये शास्त्रोक्त
विवर्जिता जनपदानां तायकाः पापिनः । ये वैद्यान्
गणकान् यज्ञांश्च सुहृदः सन्मार्गगान् ये सदा, निन्दन्त्येव
महापदं गदभयं विन्दन्ति ते दुःखिताः । ये नमन्ति-
द्विजतीर्थमादरादौपधञ्च भिषजः प्रतिलक्ष्यम् । इष्टमन्त्र-
मखदानजं फलं ते भवन्ति निरुजो निरापदः । व्याधे-
र्यादा गदविखण्डनभेषजाद्यैर्दोषो न याति शमनं